

Romas līgumu parakstīšanas 50. gadskārtas DEKLARĀCIJA

GADU SIMTENIEM ILGI EIROPA bija ideja, kas uzturēja cerību uz mieru un saprašanos. Cerība ir piepildījusies. Eiropas vienotība mums ir nesusi mieru un labklājību. Tā ir radījusi kopību un uzveikusi pretiltības. Katra dalībvalsts ir palīdzējusi vienot Eiropu un stiprināt demokrātiju un tiesiskumu. Austrumeiropas un Viduseiropas iedzīvotāju brīvības alkas ir likušas pilnībā pārvarēt nedabisko Eiropas sašķeltību. Eiropas integrācija ir pierādījusi, ka mēs mācāmies no asiņaino sadursmju un ciešanu pilnās vēstures. Tagad mēs dzīvojam kopā – tā, kā vēl nekad agrāk neesam varējuši.

MUMS – EIROPAS SAVIENĪBAS PILSOŅIEM – IR TĀ LAIME BŪT VIENOTIEM.

I.

EIROPAS SAVIENĪBĀ mēs īstenojam kopīgus ideālus: cilvēku mēs uzskatām par galveno it visā. Viņa cieņa nav aizskarama. Viņa tiesības nav atņemamas. Sieviešu un vīriešu tiesības ir vienlīdzīgas.

MĒS TIECAMIES pēc miera un brīvības, pēc demokrātijas un tiesiskuma, pēc savstarpēja respekta un atbildības, pēc labklājības un drošības, pēc iecietības un iesaistes, pēc taisnīguma un solidaritātes.

EIROPAS SAVIENĪBĀ MĒS DZĪVOJAM un sadarbojamies kā nekur citur. To apliecina dalībvalstu un Eiropas iestāžu demokrātiskā mijiedarbe. Eiropas Savienības pamatos ir likta līdztiesība un savstarpēja solidaritāte. Tas mums ļauj taisnīgi ievērot dalībvalstu intereses.

EIROPAS SAVIENĪBA sargā dalībvalstu identitātes un daudzveidīgās tradīcijas. Atvērtās robežas un dzīvīgā valodu, kultūru un reģionu daudzveidība mūs bagātina. Ir daudzi mērķi, ko mēs nevaram sasniegt vienatnē – tie ir īstenojami tikai kopīgiem spēkiem. Eiropas Savienība un dalībvalstis ar to reģioniem un pašvaldībām dala uzdevumus savā starpā.

II.

MŪSU PRIEKŠĀ IR LIELI PĀRBAUDĪJUMI, kam valstu robežas nav šķērslis. Mūsu atbilde uz šiem pārbaudījumiem ir Eiropas Savienība. Tikai kopīgiem spēkiem mēs arī nākotnē spēsim uzturēt mūsu eiropēiskos sabiedrības ideālus visu Eiropas Savienības pilsoņu labā. Šajā Eiropas modeli saimnieciskas sekmes apvienojas ar sociālu atbildību. Kopējais tirgus un *euro* stiprina mūs. Tas ļauj, ievērojot mūsu vērtības, ietekmēt arvien ciešāko pasaules saimniecības savstarpējo atkarību un starptautiskos tirgos augošo konkurenci. Eiropas bagātība slēpjas tās cilvēku zinībās un spējās, un tā ir atslēga uz izaugsmi, nodarbinātību un sociālu saliedētību.

III.

KOPĪGIEM SPĒKIEM MĒS apkarosim terorismu, organizētu noziedzību un nelegālu iecelošanu. Mēs aizstāvēsim brīvības un pilsoniskās tiesības arī cīņā pret to naidniekiem. Noteikti, nekādos apstākļos mēs nedrīkstam pieļaut rasisma un ksenofobijas atgriešanos.

MĒS TIECAMIES PANĀKT, lai konfliktus visā pasaulē atrisinātu miera līdzekļiem un cilvēki nekļūtu par kara, terorisma vai vardarbības upuriem. Eiropas Savienība it visur pasaulē tiecas veicināt brīvību un attīstību. Mēs gribam mazināt nabadzību, badu, un apkarot slimības. Mēs tālab gribam arī turpmāk atrasties šo centienu īstenotāju pirmajās rindās.

MĒS ARĪ GRIBAM būt starp pirmajiem, kopīgi risinot enerģētikas politikas un klimata aizsardzības jautājumus, un dot ieguldījumu, lai novērstu klimata pārmaiņu izraisīto pasaules mēroga apdraudējumu.

ARĪ NĀKOTNĒ EIROPAS SAVIENĪBAS atklātība un tās dalībvalstu griba tiks kopīgiem spēkiem stiprināt Eiropas Savienības iekšējo attīstību. Eiropas Savienība arī turpmāk sekmēs demokrātiju, stabilitāti un labklājību aiz tās robežām.

EIROPAS VIENOTĪBĀ iepriekšējo paaudžu sapnis ir kļuvis par īstenību. Vēsture bridina, ka šī laime ir jānosargā nākamo paaudžu vārdā. Lai tas notiktu, Eiropas politiskais veidols mums atkal un atkal ir jāatjaunina atbilstīgi laikmeta prasībām. Tālab mums tagad, piecdesmit gadus pēc Romas līgumu parakstīšanas, ir vienots mērķis – līdz 2009. gadā paredzētajām Eiropas Parlamenta vēlēšanām atjaunināt Eiropas Savienības kopīgos pamatus.

MĒS ZINĀM: EIROPA IR MŪSU KOPĪGĀ NĀKOTNE.

Berlinē, divi tūkstoši septiņi gada divdesmit piektajā martā.

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

Eiropas Savienības Padomes vārdā
priekšsēdētājs

Eiropas Kopienu Komisijas vārdā
priekšsēdētājs

Hans-Gert Pötering

Angela Merkel

José Manuel Barroso